

Adv. 0106-74265-00251-06

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 6. november 2007 i sag

SS 2-9990/2007
Anklagemyndigheden
mod

Tiltalte

CPR nr. (Født 1984)

Adresse 1

2200 København N

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 8. maj 2007.

Tiltalte

er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 266.

ved den 25. september 2006 kl. 07.45 i Tjek ind, Terminal 2, Københavns Lufthavn, 2770 Kastrup, på en måde der var egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, til securitypersonalet at have oplyst, at hun var i besiddelse af en bombe samt ved umiddelbart efter at have oplyst, at hun var i besiddelse af sprængstof.

2.

straffelovens § 135.

ved den 25. september 2006 kl. 07.45 i Tjek ind, Terminal 2, Københavns Lufthavn, 2770 Kastrup, ugrundet at have forårsaget at politiet blev tilkaldt, idet hun til securitypersonalet oplyste, at hun var i besiddelse af en bombe samt ved umiddelbart efter at have oplyst, at hun var i besiddelse af sprængstof, hvilket medførte, at securitypersonalet tilkaldte politiet.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne **Vidne 1** og

Vidne 2

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Tiltalte forklarede, at det er rigtigt, at hun ikke ville udtale sig til politiet. Hun ringede forinden til sin far, der anbefalede, at hun ikke udtalte sig. Hun fulgte rådet. Hun skulle sammen med tre studiekammerater **P1**, **Vidne 2** og **P2** til Tyskland for at løse en international case. Hun læser sidste år på bachelor i filosofi og økonomi. De var udsendt af skolen til en uddannelseskonkurrence. De var i højt humør og fjollede rundt. De jokede også lidt om terrorisme. Der var en stor kø ved security. Da det blev deres tur, var de stadig fjollede. Hun havde svært ved at forstå, at bagagen skulle i kasser oppe ved rullebåndene. De jokkede om det. Da hun skulle gennem detektoren, gav den udslag, fordi hun havde en jakke med guldknapper på. En vagt var i færd med at scanne en anden dame, hvorfor tiltalte gik tilbage gennem scanneren og tilbage til sine to rejsefæller, **Vidne 2** og **P2**, som stod bag hende. **P1** var kommet igennem scanneren. Henvendt til **Vidne 2** og **P2** sagde hun, "åh nej, nu håber jeg ikke, at de opdager sprængstoffet." Der var tale om en joke. Det var også kun en af de to rejsefæller, der hørte hende. Det viste sig, at der også var en vagt, som havde hørt det. Han henvendte sig til hende og sagde, "undskyld, hvad sagde du?" Hun svarede med et undskyld, og at det var en uheldig kommentar, hun var kommet med til sine venner, og at detektoren havde bippet, fordi hun havde guldknapper på sin frakke. Han bad hende gentage, hvad hun havde sagt. Hun sagde igen undskyld og fortalte, at hun bare jokede. Vagten bad hende igen om at gentage, hvad hun havde sagt. Hun fortalte nu, hvad hun havde sagt nemlig, "åh nej, nu håber jeg ikke, at de opdager sprængstoffet." Herefter hørte hun vagten kontakte noget personale, og at han til dette personale sagde, at en dame havde sagt, at hun havde en bombe. Herefter var der en del forvirring. Hun henvendte sig til en anden vagt og sagde, "undskyld, hvad sker der?" På dette tidspunkt var hendes to rejsefæller taget til side. Vagten fortalte, at de var i gang med at tilkalde politiet. Hun spurgte, om der ikke var en mulighed for at stoppe det, fordi det var det dumme, hun havde sagt. Vagten sagde, at når først systemet var sat i gang, kunne man ikke gøre noget for at standse det. Vagten mente da også, at det var tidsspilde, og at det bare skabte forvirring. Vagten sagde til den vagt, der i første omgang havde henvendt sig til hende, at han skulle slappe af, fordi det bare var en joke. Vagten tilkaldte en dame, der førte hende hen til et rum. Hun blev ikke visiteret eller undersøgt med en detektor. Der kom endnu en dame til. Tiltalte var oprevet, og tårerne flød ned af hendes kinder. De to damer forsøgte at trøste hende. De sagde, at hun havde dummet sig, og at hun bare skulle have en lærestreg. Damernes holdning var, at det nok skulle gå. I lufthavnen talte hun med politiet. Hun fik at vide af dem, at hun havde dummet sig, og at hun skulle tage det stille og roligt. Der var bare tale om et show overfor vagterne. To timer efter fik hun udleveret en sigtelse. Hun fik lov at læse en del af vagtens forklaring. Hun stod uforstående overfor forklaringen og kunne ikke vedkende sig sigtelsen."

Person 1 (P1)

Person 2 (P2)

Vidne 1

har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at han sammen med tre andre kolleger var på tjekstedet. Han stod og tjekkede med en metaldetektor. Tiltalte og hendes venner kom gående. De var alle velklædte. De var to til fire personer. De mandlige venner var kommet gennem tjekket. Da tiltalte passerede detektoren, bippede den. Tiltalte havde en habit med messingknapper på. Tiltalte sagde med front til ham, at det var fordi, hun havde en bombe på sig. Tiltalte trådte tilbage fra karmen. Han bad tiltalte gentage, hvad hun havde sagt. Hun sagde, at hun havde sprængstoffer på sig. Vidnet kunne ud fra hendes jakke se, at den ville give udslag. Det er normal procedure, at man lukker tjekstedet, når der kommer en sådan udtalelse. Det var en kollega, som lukkede tjekstedet. Det er normal procedure, at politiet bliver tilkaldt. Tiltalte blev ført ind i et undersøgelsesrum, hvor to damer fra personalet undersøgte tiltalte. Da tiltalte havde gentaget, at hun havde sprængstoffer på sig, grinte hun. Det samme gjorde hendes venner. Grunden til, at han bad hende gentage, hvad hun havde sagt, var for at være sikker på, at han havde hørt rigtigt. Det var først, da tjekstedet var blevet lukket, at tiltalte sagde, at det var en joke. Da han hørte hendes udtalelse første gang, tænkte han, at det kunne være en spøg. Han vil nok mene, at hun kun sagde det for sjov. Han troede ikke på, at hun havde sprængstoffer på sig, men i en sådan situation skal man følge proceduren, som han af sikkerhedsmæssige årsager ikke kan udtale sig nærmere om. Han er af den opfattelse, at tiltaltes rejsefæller stod foran tiltalte, men han kan ikke udelukke, at der var nogle, der stod bagved, men tiltalte henvendte sig til vidnet og ikke til sine rejsefæller, da hun sagde, at hun havde en bombe på sig."

Vidne 2

har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at han kender tiltalte fra universitetet. De var i alt fire personer, der skulle til Tyskland. **P1** var kommet gennem sikkerhedstjekket. Det var nu tiltaltes tur. Vidnet og **P2** befandt sig bagved tiltalte. De havde lige lagt bagagen op på båndet. De havde pjattet en del, blandt andet fordi det var 3 måneder siden, de havde set hinanden. Humøret var højt. Da tiltalte gik gennem detektoren, bippede den. Tiltalte kiggede tilbage på vidnet og **P2** og sagde, "de har fundet min bombe." Hun sagde det med et stort smil på læberne. Der var helt klart tale om en henvendelse til vidnet og **P2**. Der var bare tale om en joke. Vidnet vidste allerede på dette tidspunkt, at det ikke var særlig smart sagt af tiltalte. Vagten henvendte sig til tiltalte og spurgte, hvad det var, hun havde sagt. Først sagde tiltalte "ikke noget." Vagten bad hende igen sige, hvad hun havde sagt. Tiltalte svarede nu, "jeg sagde, at I havde fundet min bombe." Tiltalte forklarede samtidig, at det havde været for sjov, og at det nok var hendes knapper, der havde sat det i gang. Vagten henvendte sig til en anden vagt og sagde, at de skulle lukke tjekstedet. Han kunne se, at de skændtes. Det eneste, han hørte fra skænderiet, var sætningen, "det gør du ikke, der er for mange mennesker." Vagten, som havde henvendt sig til tiltalte, insisterede på at lukke, hvorefter stedet

blev lukket. Vidnet og P2 blev guidet hen til et andet tjeksted. Vidnet var chokeret. En anden vagt sørgede for, at de fik deres bagage hen til det pågældende tjeksted. Han så, at tiltalte blev ført hen til et andet rum."

Personlige oplysninger.

Tiltalte er ikke tidligere straffet af betydning for sagen.

Rettens begrundelse og afgørelse.

Ved tiltaltes egen forklaring og de to vidneforklaringer kan det faktiske hændelsesforløb beskrevet i anklageskriftet lægges til grund.

Tiltaltes ordvalg er egnet til hos nogen at fremkalde alvorlig frygt for eget eller andres liv, helbred eller velfærd, jf. straffelovens § 266, og især når en sådan udtalelse fremsiges i en lufthavn. Bestemmelsen i straffelovens § 266 er imidlertid ikke objektiv men kræver forsæt, og ordene skal derfor ses i den sammenhæng, de er blevet sagt i.

Det må efter bevisførelsen, herunder især Vidne 2's forklaring, lægges til grund, at tiltalte fjollede rundt med sine 3 venner, at hun, efter at detektoren havde bippet, som en joke til to af sine venner sagde noget i retning af, at hun var i besiddelse af en bombe, og at hun efter, at vagten havde bedt hende gentage, hvad hun havde sagt, gentog ordene, men straks gjorde opmærksom på, at der var tale om en joke.

Under disse omstændigheder finder retten ikke, at der er tale om en forsætlig trussel, hvorfor tiltalte frifindes for overtrædelse af straffelovens § 266. Som følge heraf frifindes tiltalte endvidere for overtrædelse af straffelovens § 135.

Thi kendes for ret:

Tiltalte frifindes.

Det offentlige skal betale sagens omkostninger, herunder 7.000 kr. + moms i salær til den beskikkede forsvarer, advokat Niels Forsby. Et tidligere udlagt salær på 675 kr. + moms til den tidligere beskikkede forsvarer, advokat Forsvarer 1, udredes endeligt af det offentlige.

Dommer